

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván hűzhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr
 Hat óra 2 frt 50 kr.
 Három óra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 kr-ával kaphatók
 kiadóhivatalban

BARSA.

HIRDETÉSEK.

Négyhasabos petit-sor egyszeri közléset 7 fr.
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 l: fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyilttérben:

minden négyhasabos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-írdák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

HOZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adandók.

Megjelen: hetenként egyszer,

vasárnap reggel.

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„B A R S A.”

IX. évfolyamának második felévére.

Lapunk jövő számával beféjezők ez év első felét.

Eddigi törekvésünk, előző számaink tartalma és iránya legyen biztosíték a jövőben. Ez alapon ajánljuk lapunkat a nagy közönség további, szíves, jó indulatába.

Előfizetési feltételek:

Félévre 2 frt 50 kr.

Negyedévre 1 frt 25 kr.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

7316./889. sz. Barsvármegye alispánjától.

Meghívó.

Barsvármegye törvényhatóságának bizottsága folyó évi 101. szám alatt kelt közgyűlési határozatában foglalt rendelkezés szerint folyó évi június hó 27-én, d. e. 10 órakor Aranyos-Maróthon, a vármegye székház nagy termében

évnegyedes, rendező közgyűlést tartja, melyre ezen bizottság tagjait meghívom.

Aranyos-Maróth, 1889. jun. 17-én.

Máriássy István,
alispán.

Garamveszelei Kazy János,

Barsvármegye főispánja Léván.

A főispán hevonulása.

Léva város közönsége e hó 16-án ünnepet ült azon alkalomból, hogy Kazy János cs. és kir. kamarás, vármegyénk főispánja — mint főispán — először látogatta meg városunkat.

Reggeli 5 órakor szállaltak meg a taraczkok és sűrű egymásutánban késő estig jelezték a nap eseményét. A közönség pedig már a kora reggeli órákban tömegesen hullámozott a fellobogózott utcákon.

Kitencz órákor a piac térről számos zászlóval vonult ki a bandérium, a hosszú kocsiok, igen nagyszámú gyalog közönség a rendőrkapitány s az alkalmi rendezőség tapintatos vezetése mellett a Kurta-hegy alá, hogy ott, a város határan, várja be Aranyos-Maróthól érkező főispánját, ki Máriássy

István alispán kíséretében 1/10 órakor érkezett meg.

Az ünnepelt főispánhoz a meg-megújuló, lelkes éljenzések elhangzása után Semberly Béla főjegyző gyakori éljenzésekkel felbeszakított, meleg üdvözlő-beszédet intézett, melyben kifejezést adott azon őszinte tisztelet- és ragaszkodásnak, melylyel Léva város közönsége iránta viselkedik, kifejezést adott továbbá ama szeretetnek, melylyel őt, mint a város szülöttét, örömmel és büszkeséggel látja és fogadja szerény falai közé. Oméltósága válaszában szívesen vette a tisztelet- és ragaszkodásnak nemcsak szóval, hanem tetteben is nyilvánított jelét és hangsúlyozá, hogy őt nem csupán a főispáni tiszteletből eredő hivatalos látogatás, hanem a szeretet is hozta Lévára, azon városba, mely egykor édes otthona volt s melyet most is annak tekint s a melyhez életének legkedvesebb emlékei fűzik. A főispán beszédét szünni nem akaró, lelkes éljenzés követte.

Ezután megindult a díszmenet. Elöl a város fogatán a főjegyző és rendőrkapitány, utánok a 30 lovasból álló csinos és nyalka bandérium; ezt követte a főispán fogata, melynek négy lovát egy-egy magyaros díszbe öltözött leány vezette, nyolcz leány pedig a fogat mellett haladt. A leányok mindegyike egy csinos koszorút nyújtott át a főispánnak, kinek fogatát követte a rendezőség fogata s a kocsiok igen hosszú sora.

A menet a nagy számban kivonult közönség miatt csak lépve haladt a városig is. Hegyalja, melyen át a menet a városba vonult, szintén ünnepi díszet öltött. Házaiból lobogók- és virágokkal voltak megrakva.

A vár és hegy között levő, ugynevezett Szent-János szorosban volt felállítva a város díszes diadalkapuja „Eljen Kazy János főispánunk” felirattal. A kapu, kivált e regényes helyen, igen kellemes benyomást tett a szemlélőre. Az óriási kapu homlokzatán volt a Kazy-család címere; két oldalán pedig a vármegye és város címerei, lobogói.

Az oszlopokon lengő zászlók és koszorúk festői csoportja szépen emelte a kapu díszét. Itt várta s lelkes éljenzésekkel fogadta a főispánt a tüzoltóegylet, mely zászlója alatt teljes díszben vonult ki tiszteletére. A kapunál, de utközben többször is meg kellett állni a menetnek, mert a népek miatt nem folytathatta útját. A főgimnázium előtt a tanárikar élén az egész ifjúság várta a főispánt. A menet elé taruló uri-utca valóban impozáns látványt nyuj-

tott. A házak mindegyike ünnepi díszet öltött. A zászlók- és koszorúkkal díszített épületek a leggyönyörűbb keretet alkották az abban nyüzsgő, ünneplő ruhába öltözött közönséghez. Meglepo jó izléssel és csinnal volt felekesítve a zárda, a Kazy család egykori lakóháza, a mely előtt a nővérek fehérbe öltözött kedves nővendékeikkel várták a főispánt, kinek szép csokorral kedveskedtek.

A Boleman-féle gyógyszerész sarkán volt a kereskedők által felállított „Isten hozott” feliratu, második diadalkapú, mely csinoságban vetekedett az elsővel. A menet a főispán éljenzése között az „Oroszlán vendéglő” elé ment, hol oméltósága, mint a város kedves vendége, szállva volt. A lépcsők alján a rendezőség fogadta s felvezette lakosztályába, hol őszinte köszönetét fejezte ki a meleg fogadtatásért.

A város közgyűlése.

Tíz óra után vette kezdetét a városi rendkívüli közgyűlés.

A város képviselőtestülete teljes számban jelent meg menyék főispánjának tiszteletére egybehívott rendkívüli közgyűlésen, melyet Mácsay Lukács kir. tanácsos, a város érdemes polgármestere alkalmi beszéddel megnyitván, a körünkbe érkezett, ünnepele főispán meghívását inditványozza.

Par pillanat múlva öröm-lelkeseledés közt kísérve lépett törvényhatósági épületünk szerény termébe azon férfiú, ki a legmagasabb kegy s kormányunk bizalma folytán hivatva van menyék s városunk kormányzatát bölcs vezérlete által a társadalmi jólét diadalára juttatni.

A lelkes éljenzés lecsillapultával Mácsay polgármester a város közönsége nevében a következőleg üdvözlö:

A polgármester üdvözlő beszédje.

„Méltóságos főispán ur! Császári és királyi kamarás!

Léva város közönsége örömmel gyűlt egybe, hogy Méltóságodat, Barsvármegye főispánját kebelében bizalomteljesen, szeretettel üdvözlölje.

Melyen vésődtek szívünkbe Méltóságodnak beigtatási ünnepélye alkalmával elhangzott ama biztató szavai, melyek szerint főtörkévése leend: „városaink fejlesztése, emelése.” Mi a legszívesebben üdvözlöljük Méltóságodat eme nemes elhatározásában, mert meg vagyunk győződve, hogy a községek s városok munczipiumainak védelmi rendszerében erős, önálló polgari elem fejlesztése által van egyedül biztosítva alkotmányos szabadságunk.

vigasztalni akartam és mondám neki: Ne szomorkodjék, én szeretnék legjobban itt maradni, de mennem kell, tudja, én árva vagyok és ismeri némén szeszélyeit; de én nem fogom felejtani!

— Nem fog?! . . . kérdé ő, s arczán a boldogságnak sugárai ragyogtak.

— Soha! . . .

— Ne hirtelenkedje el szavát, szép Margit; most, a jelen emlékeinek hatása alatt állnak érzelmei önkénytelenül a „soha” szót rebegik ajkai; de az élet változó, lesznek annak pillanatai, midőn a szív másképen érez, midőn az ajkak másképen beszélnek. Vajjon, ha rózsás jövőjében egy érdemesebb ifjú eszedzik boldogító szerelméért, lesz-e oly érdes, hogy akkor kitudná mondani „soha.”

Édes Margit a jövő titkát nem tudjuk, meg lehet, hogy éppen a másnak mondott „soha” fogná szerencsétlenné tenni, azért kérem, feledjen el engem! . . .

— Soha! . . . Soha! . . . sutogtam neki.

— Ugy fogadja szép Margit tőtem ezt a rózsát emlékül, én küzdeni fogok emberfeletti erővel, hogy felküzdhessen magamat oly magasra, hogy érdemes legyek kezére, küzdeni fogok, míg ezt a rózsát el nem dobja magától! . . .

E perczen megcsendült a falu kisedő harangja az éppen leáldozó nap bucsusugrait hinté reánk, mi egymást átölelve álltunk és imádkoztunk egymás boldogságáért. Ó, az hittem akkor, hogy a megdicsőülés eme pillanatát soha sem lehet elfelejtteni

Egybegyűltünk, hogy szerény városunk kebelében tolmácsokoi lehessünk érzelmeinknek, hogy a legszívesebben üdvözölhessük Méltóságodat, kinek kiváló tulajdonságai, hosszas törvényhozói, munkás pályája, nemes jelleme, tiszta hazafisága előttünk lebeg, — egyuttal biztosithassuk, miszerint vármegyénk s városunk érdekében kifejtendő hazafias törekvéseit támogatni, mindenkor legszentebb kötelességünknek ismerjük.

Midőn tehát Méltóságodat városunk közönségének nevében harmadszor is üdvözölöm, egyuttal városunkat, — hol bölcsője ringott, melyhez a születés drága kapasa fűzi — minden polgárával egyetemben Méltóságodnak kegyeibe, jóindulatába ajánlom, azon ohajnak adva kifejezést, hogy az Ég ura Méltóságodat városunknak, a magyar nemzeti kultúra emelésének nagy munkájában áarssa el kegyelmével, s szeretett hazánk javára s Barsvármegye dicsőségére az emberi kor legvégső határáig éltesse!

A főispán válasza.

Kitörő éljenzés után Kazy János, császári és királyi kamarás Barsvármegye főispánja a következőkben válaszolt:

„Tekintetes Polgármester ur, tisztelt uraim!

Mélyen meg vagyok hatva Léva város közönségének szívélyes fogadtatása által; nem titkolhatom el, hogy e város ezredéves bástyáit megpillantva, elfogult lelkem és a mult édes emlékeinek, a jövő biztató reményének varázsa tölté el egész valómat.

Az önök körében megdicsőült őseim fényes hazafiai tetteinek mezején szívtem magamba a hazaszeretet üditő balzsamát s teli vágygyal, szeretettel e város kebeléből, — melyhez születésem drága emlékei csatolnak indultam ki az élet és cselekvés küzde-
 rére, hogy erőt gyűjtve, szerzett ismeretemet, nyert tapasztalataimat az önök körébe visszaterve, szeretett megyémnek s polgártársaim jólétének emelésére szenteljem.

Fogadják uraim első sorban is forrón érzett köszönetemet azon kimondhatlan szívélyes és engem érdemeim felett kitüntetett fogadtatásért, melyre a város tisztelt közönsége méltatott; a megtisztelő bizalomnak e fényes jele serkentéstül szolgál nekem, hogy szerény tehetségemet és erómet szülővárosom fejlesztésére fordítsam . . . Noha érzem, tudom, hogy feladatam nem lesz könnyű, mert ismerem hivatalbeli elődöm kiváló érdemeit, kinek alkotásai e város polgárainak kebelében a hála örökké viruló érzelmeinek magvait hinték el.

Ismerem a város közönségét s meg-

Másnap a nagy világ zajába léptem, bar ne léptem volna soha; magammal vittem a falusi üde szépséget, melynek megtépett rongyait hordozom.

Körülvett a hizelgők megutált csoportja; bálványozták szépségemet, bájjaimnak oitárt emeltek; jén hiu, büszke lettem és elhittem hazugságaikat. Ó, bár ne hittem volna. Megtanultam a kaczerságot, hogy ily szörnyen bünhődjem érte.

A szegény Laczi rózsája mindennap intett. Először megdöbentem, azután közönyös lettem, majd pedig nevettem az ábrándos fiu bohó ajándékának.

Eljött a tél. Én beléptem az első bálba s mint bálkirálynő mentem haza. A csillagó csillagok szemfényvesztő káprázata elbódította lelkemet, varázsalomba ringatott, melyről az a bohó Laczi annyit regélt, oly sok szépet beszélt a nyilazó Amor szobra előtt. Tündérvilágban voltam, melyről az a bánatos, szerelmes fiu megjövendölte, hogy abban én fogok uralkodni, hogy annak én leszek királynője. És én uralkodtam, hogy meghódítsanak, királynő voltam, hogy most foszlányokban járjak. Ó miért is jövendölte meg az a bánatos fiu!

Azt hittem magamról, hogy hódithatatlannal vagyok, nevettem a bohó csoportot, mely körülrajongott hazugságaival s mégis egyszer csak azt vettem észre, hogy elrabolták szívemet s az én büszkeségem megtörött. Ráparazoltam szerelmemet egy hűtelenre, azt hittem, hogy ő az egyedüli, ki

TÁRCZA.

Kaczagjatok . . . Kaczagjatok.

— Egy örült naplójából. —

„The world is a comedy to those who think, a tragedy to those who feel.”

Ugy! . . . rajta! süvöltetek ti megbőszült szelek, tépjétek ki a kerges föld szívét, tépjétek ki az enyémet is, mert elvesztettem hitemet; döntsétek le gyökeréről a pompázó százados tölgyet, tépjétek össze az erdő viruló koronáját, hogy a vadállatok is megrémüljenek és bősziúten ordítsanak. Szórjátok szét a meghitt rejteket, hogy ne sugdozhassanak többet a szerelmes párok, kavarijátok fel a nyugvó tenger mélyét, hogy zugva zugjon minden habja s recsegtessétek meg a hajók árbozait, vigyétek el mindenhova az én gyalázatam híret, hogy az emberek kaczagjanak rajta . . .

No mit késtek . . . tépjétek ki a szívemet, úgy sem tud már többet szeretni, megfagyott már minden csepp vére. Ugy-e sajnáltok, mert szép vagyok?! Rut vagyok, mert szép voltam, ne kegyelmezzetek, nem szorultam a szánalomra, nem kell az oda-dobott rongyos segély . . . apa kell az én gyermekemnek, kaczagjatok . . . kaczagjatok . . .

Tündérvilágról álmadozó, imádot szép-ségek, nézzetek engem, nézzétek a meggyuladt pokol gyötrő kinjait. Azt mondják, örült vagyok, nem, nem vagyok az, csak a

hitemet vesztettem el . . . előbb kellett volna elvesztenem, midőn karjaiba zárt s beszélt nekem ragyogó tündéralomról, boldogító édes szerelemről, örökké tartó boldogságról s lezarta szememet, azt a sokat magasztalt éjfekete szemet édes csókjaival; de nem, kezdjük a szép álmot előlről meg-e egyszer és utoljára.

Tizenyolcz éves voltam, midőn a félreeső kis falu édes csendjéből a nagy világ szokatlan zajába léptem, olyan félnék kis lányka voltam. Nem akartam a városba bemenni, ott hagyni a zugó patakot, a virágos ligetet, hol annyi hímes lepkét kergettem; sirtam, midőn mindentől meg kellett válnom; de mikor olyan szigorú nagynénem volt, engedelmeskednem kellett, ha nem akartam haragját magamra vonni.

Elmentem még egyszer jó anyám sirjához, imádságra fontam össze ké: kezemet és kértem jó szellemét, hogy őrizze meg lelkem tisztaságát, kísérje minden léptemet, mert én úgy féltém attól a nyüzsgő várostól. Bejártam még egyszer a virágos park kanyargós utait, minden lépésnél megálltam, mindenütt egy édes emlék rajzolt lelkembe, s midőn a kis rácsajtóhoz értem, önkénytelenül megdöbentem . . . Laczi állt előttem szomoruan, lecsüggesztett fővel.

— Bucsuzni jöttem! — mondá bánatos hangon — hallottam, hogy a városba költöznek, eljöttem . . . s itt elakadt, fájó könyei előzönlítették szeméit s el fordult.

Ugy szerettem volna én is sirni, de

vagyok győződve, hogy érdemes elődöm iránt: táplált határtalan szeretete és tisztelete nem muló lidérczfény, hanem azon kiváló s általam is nagyrabecsült férfiú nemes törekvéséből eredő fényzőn, mely Léva város polgárai előtt örökké ragyogni fog.

De éppen Léva város közönségének eme nemes vonása, erénye, az igazi érdem szorujában foglalt s gondosan ápoltszeret és bizalom elvülhetlen viragai nyujtanak nekem reményt arra, hogy akaratom, törekvésem által megjém és szülővárosom érdekében kifejtendő önzetlen munkásságom után — én is dicsekedhetem majdan a város közönségének megtisztelő bizalmával, szeretetével.

Ismerem, uraim, feladatokat; tudom, hogy Barsvármegye fényes múltja — megköveteli a modern igényekhez mért kulturai fejlődés minden irányu feltételeit. A városok a művelődés meleg ágyai, a kultura sarkpontjai, emeltyüi, az itt fejlődő szellemi élet árasztja ki jótékony melegét a vidékre s termékenyíti meg a megye, s szeretett hazánk legtávolabb eső határait is. Tehát városainkban a polgári tettvágnak serkentésére, az anyagi és szellemi erők gyarapítására hatni legfőbb kötelességemnek ismerem.

S különösen ismerve e városnak a magyar nemzeti kultura terén kifejtendő missióját, méltányolva nemesen érző polgárainak hazafias küzdelmeiben kivívott sikereit: örömmel sorakozom t. uraim az önök táborába, mert meg vagyok győződve, hogy az együttműködésben melegező lélekű érlelm fogja megélni s ezen, szülőhelyemnek tekinthető derék város jólétének gyümölcseit.

Az együttműködésből származó bizalom, az együvé tartozás érzete rokonszenven ebreszt keblünkben, erőt kötesőnöz, sikert biztosít küzdelmeinkben.

A kölcsönös bizalom legyen éltető elemünk; az ösztönös képezzé közöttünk ama szilárd kapaszt, mely családomat és századok hatalmát hirdető város kebeléből ki-magasló ormok dicső emlékeztetője fűzi, s engem önközhöz, mintegy szülővárosom polgáraihoz, mint testvéreimhez köt — s arra serkent, hogy önkélm testben-lelékben egybeforrva, egy közös cél felé törekedjem.

E nemes cél pedig nem egyéb, mint szeretett hazám, megyém, és városom jólétének emelése; a béke és egyetértés megszilárdítása s koronás királyunk dicső országlása alatt alkotmányos szabadságunknak fentartása, megőrzése.

E nagy hatást gyakorló beszéd után a közgyűlés befejeztetve, a város képviselőtestületének tagjai viharos éljenzés között kivonultak a teremből, hogy helyet adjanak a tisztelgő testületeknek.

Tisztelgések.

Tiszteltek az ünnepelt főispánnal: 1. A rom. kath. egyház közönsége L a k n e r Antal plebános vezetése alatt. — 2. A református egyház T o l n a y Dénes ref. lelkész által vezetettve. 3. Az evangélikus egyház hívei S c h l e i f e r Armin lelkész és

boldogíthat. Midőn az a bánatos falusi gyerek intett és óvott az örvénytől, mely elnyeléssel fenyegetett, kacagtam bánatos soraim, melyekből vergődő lelkének gyötrő kínai szóltak, önzőnek gondoltam s hidegen válaszoltam rá: emlékezzék szavaira: „az élet változó szép Margit, lesznek annak perzei, lesznek annak pillanatai, midőn a szív más-képen érez, midőn az ajkak más-képen beszélnek!“ Ne legyen féltékeny, feledjen el s a forró könyveitől áztatott rózsát, melyet a bucszás alkalmával nyujtott nekem, hogy ne vádolhasson, összetéptem s a kandalló fellobogó lángjai közé dobtam s kacagtam megsemmisülésén, midőn az éhes tűznyelvek elhamvaszták... Mosolyogtam annak a bohó Laczinak halálán!... s mind azért a hűtlenért volt.

Sohsem felejtetem el. Épen azon nap volt, mikor szegény Laczit eltemették. Szép derült este volt, a kisdéd folyó partján sétáltam a hűtlenel, ki akkor már jegyesem volt. A halvány hold világa keresztül szűrődött a korhadt vén füzek ritkult lombjain s megfű-öszötték a megezüstözött locsogó habokat. A természet csendes volt, a magas ég csillagos. Mi leültünk a füzek alá s a fák sudarai összességük felettünk, az a hűtlen beszélt nekem a csillagokról, az üdvörl, a menyországról, a mámorító boldogság édes kéjéről és én elvesztettem eszemet, szemem káprázott, ezer villi zsbongott körültem; mikor a delejes álomból felebredtem, hűs szellő érintette izzó homlokomat; talán boldogult anyám szelleme volt, én megdöbbenve összerázkódtam, mert már későn jött és én elsikoltam... kacagjatok... kacagjatok... ne még, nem itt a vége.

Oh mért nem semmisültem én meg e pillanatban, mint a hulló csillag, hogy nyomot se hagytam volna magam után; arcom a szegénytől égett; ó mért nem bujt el a

Belcsák László gondnokkal élükön. — 4. A lévai izraelita egyházközség K o h n Ambrus kerületi főrabbi vezetése mellett. — 5. A magyar királyi honvéd tisztikar V i l l á m Arnold alezredes által vezetve. — 6. A kir. járásbíró G y e n e s József kir. járásbíró által vezetve. — 7. Az ügyvédi kar C s e k e y Flóris ügyvédél élükön. — 8. Az orvos és gyógyszerészeti kar a „Bars Hontmegyei“ gyógyászati egyesület képviselőiben Dr. B r a c h Ferenc megyei főorvos által bemutatva. — 9. A magyar királyi adóhivatal és pénzügyorség S c h ö n Alajos adótárnok vezetése mellett. — 10. A magyar királyi posta- és táviróhivatal F l a c h n e r Imre pósta s táviróhivatali főnök által vezetve. 11. A lévai kegyesrendi főgymn. tanári kara S z a b a d y Gyula kegyesrendi főgymn. igazgató által bemutatva. — 12. A tanítóképző intézet tanári kara S z a b ó Lajos igazgatóval élükön. — 13. Léva város tanító kara R i c h t e r Ferenc igazgató-tanító vezetése mellett. — 14. A lévai „Casino“ egyesület L a k n e r László igazgató által vezetve. — 15. A lévai „Takarékpenztár“ C s e k e y Flóris igazgató által bemutatva. — 16. A lévai „Takarék és Hitelintézet“ S z a b ó Lajos igazgató vezetése mellett. — 17. A „dalegyesület“ S z ö l g y é m y Ferenc igazgató által vezetve. — 18. „A lévai torna- és vivőegylet“ B e l c s á k László vezetése mellett. — 19. „A lévai tüzoltó-egyesület“ P a z á r Károly főparancsnok által kalauzolva. — 20. Az ipartársulatok elnökei és a „lévai rom. kath. legényegylet“ választmánya B á t h y László elnök vezetése mellett. 21. „Léva város tisztikara“ M á c s a y Lukács polgármester vezetése mellett.

A főispán látogatása a tanintézetekben.

A tisztelgések befejeztével a főispán M á r i á s s y István alispánnal többek kíséretében, M á c s a y Lukács polgármester kalauzolása mellett meglátogatta a város kiválóbb tanintézeteit. — Először az irlalmas növérkek csinosan feldíszített leánynevelőintézetét látogatta meg. — A tágas kapu alatt a főnöknő vezetése mellett a növérkek fogadták a főispánt, 60 fehér ruhás leányka kíséretében. A belépésnél Thuroczy Mariska VI. oszt. növendék üdvözölte a magas vendéget rövid, csinos beszéddel, családi színeit feltűntető csokrot nyujtva át neki. A főispán, köszönetének kifejezése mellett, nyájas, leereszkedő szavakat intézett a növendékekhez. Majd a főnöknő kalauzolása mellett megtekintette az intézet összes helyiségeit, elismerését fejezve ki a tapasztalt czélszerű berendezés, csim és tisztaság fölött s újból köszönetet mondva a szívélyes fogadtatásért, a fehérruhás leánykák sorfala között távozott kíséretével az intézetből, hogy megtekintse a főgymnázium díszes, új épületét. Az épület izléses, szolid volta s a berendezés czélszerűsége s a példás rend és tisztaság feletti megelégedésének örömmel adott kifejezést az intézet igazgatója előtt.

Megtekintette azután a lévai állami tanítóképző-intézet helyiségeit. Feltűnt Oméltóságának itt a különben tekintélyes,

hold, hogy a végítélet sötétsége lett volna, hogy ne láttam volna magamat; félttem a fűszáltól, hogy elárul, remegtem a locsogó haboktól, hogy kicsacsogják az én gyalázatomat. Dideregve huztam fátyolomat arcomra és örültem futottam a pokol e kárhuzatos helyéről.

Félttem az emberektől, mindenki szeméből csak a gunyosolyt olvastam ki. Mikor már nem lehetett szegyenemet elitkolni, a hűtlen elszökött, hogy én megörüljek, — zokogva rogytam le nagynéném lábaihoz, csókkal halmoztam el azokat, ő megtaposott és kitagadott, hogy magamra maradjak vergődő kinaimmal.

És én elfutottam szétéptett boldogságom füstölő romjaival, hogy a nyugalmat soha meg ne leljem. Rohantam messze, messze, lábaimat sértette a durva göröngy, ruháimat letépte, keblemet megvérezte a szuró tövis, zilált hajfűrteimet meg jobban összekuszálta az a sűvöltő fergeleg. Ha bódult fejemet álomra hajtottam és fáradt szempilláim lezárultak, ott állt előttem annak a bohó gyereknek véres feje, kit én üttem a halálba, följédtem és rémulve futottam tovább... tovább... megátokoztam magzatomat, melyet keblem alatt hordozék.

Elajultam egy rengeteg vadonban e pokoli kinok alatt s midőn felébredtem, gyermekem feküdt mellettem, én az anyai szeretet melegével szorítottam keblemre s ekkor vettem észre, hogy meg van halva. Eszembe jutott az átok, mit egy örfeledt pillanatban magzatomra szórtam.

Óh rettenes a sors tragoediája!

Sűvöltsetek ti megböszült szelek, tépjétek ki a kerges föld szívet, tépjétek ki az én szívemet is, mert elvesztettem hitemet! Ne vádolj anyámnak szomorú szelleme, ne üldözzetek ti kegyetlen bosszuálló Furiák,

czélszerű berendezéssel bíró tanintézetnek végtelenül meredek, kényelmetlen falépcsőzettel bíró díszletlen feljárója, a melyről inkább egy mult századbéli kaszárnyára, mint újonan épült modern tanintézetre lehetne következtetni. Az intézet dísztermében a növendékek részéről K á l u a y IV. éves növendék üdvözölte Barsvármegye főispánját s az énekkar éltető dalt zengett tiszteletére.

Végül megtekinté még Oméltósága az iparos tanoncok kiállítását, hol megelégedéssel szemlélte a sikerült ipartermékeket, melyekről nem csak egyes jóívaló tanonc derék mesterére lehet következtetni, hanem meggyőződést meríthetni az ipariskola helyes, tapintatos vezetéséről is.

A főispán tiszteletére rendezett iakoma.

A főispán tiszteletére rendezett bankett 2-órakor vette kezdetét.

A város közönségének színe-java örömmel csoportosult a fehér asztal köré és mintegy 150-en vettek részt a kedélyes lakomán, melynek ügy rendezése, mint étel- s italokban való kiszolgálása dicséretet érdemel.

A harmadik fogásnál az ünnepelt főispán emelt poharat Ofelségére, a „legelső magyar emberre“, kinek dicső uralkodására, népei boldogítására kéri az ég áldását. — M á c s a y Lukács Léva város közönségének nevében éltette a főispánt. Poharat emeltek még: M á r i á s s y István Barsvármegye alispánja a megye vezérére, Kazy János főispán, császári és kir. kamarásra. N o v o t n y Imre megemlékezvén, néhai K a z y Ferenc történetírónk érdemeiről, élteti K a z y Jánost, ki a történelmet nem írni, de „csinálni“ van hivatva. — Továbbá a főispán Léva város közönségére; R u d n y á n s z k y Titus a város derék polgárságára, annak kiváló vezérére, M á c s a y Lukács polgármesterre ürité poharát; S z a b ó Lajos éltette a város közönségének ez alkalommal is szívesen látott vendégét, M á r i á s s y István alispánt; végül B e l c s á k László a megye alispánjához szólva, tevékenységre serkenti a vármegye közönségének hivatott tagjait, a polgári szabadságnak megőrzését szíven viselő, s a bizalom megszilárdításában közremunkáló vezérférfiak törekvésének sikereire ürité poharát.

Hat órakor ért végett a pohárköszöntőkben gazdag, kedélyes ebéd; hogy rövid szünet után este 9 órakor bucsutiszteletben fejezék ki a város közönsége tiszteletét és bizalmát az ünnepelt férfiú iránt.

A fellobogzott város kivilágított s ezekre menő közönség hullámzó sorai között az önkéntes tüzoltóság felügyelete mellett 300 faklyás kíséretében vonult az ünnepelő menet a főispán szállása elé.

Hol a lévai daleylet alkalmi énekének befejezése után T o l n a y Dénes ref. lelkész remek szónoklatban vett bucsut városunk szülöttjétől, Barsvármegye főispánjától azon reménynek adva kifejezést, hogy a szeretet és bizalom által egybeforrva,

menjetek, ne üvöltsetek itt körülöttem ti sötétlő árnyak, ne gunyoljátok a vad virágokból font menyasszonyi koszorúmat, menyasszony vagyok én: a halal az én jegyesem. Már ég az oltár tűze, a hol esküdni fogok: „soha, soha, mindörökké!“ Már be van hintve balzsamillatos rózsákkal a menyasszonyágy, mi kéjes lesz ott megpihenni! Ne üvöltsetek oly rémsen, ne nézz rám oly meredten te véres fő. Várjatok, itt van a gyógyszer ebben az üvegben, melyről a halál, — az én jegyesemnek képe, mosolyog, balzsam ez az én szívemre. Várjatok, míg kiürítem a keserű poharat. Így! Jól van! Érzem a mardosást, a fejem szédül!

Most üvöltsetek ti megböszült szelek, szóljon a mennydörgés mindent átható pokoli zeneje, fogjatok körbe ti üvöltő sötét árnyak, sűvöltsetek, mert egy örült lélek megtépt lelk roskad itt össze...

Kacagjatok... kacagjatok... Syrius.

A lepke.

— Mese. —

Volt egy jó kedvű ferge lepke, Szacnyát arany- s ezüstpor lepte, Minden virág kelyhébe fűrdött, Megrablott minden róza fűrtöt, Szacnyán viszfényt vés a sugár, A teruete karsu, sudár, Szemében játszi fény villámlott; S kaméliká kegyében állott, — De jött egy bösz, viharos éjjel, És himporát elmosta széjjel; Sugár alakja összegerényedt És nem tudott hódítani többet. A liljomok s rózsák szemében Lett egy bohó vénecke épen.

Ismertem én sok szende lányt. Szökét és barnát egyaránt, Amint imádójuk baj érte, Nem volt egy árva könyök érte.

Léva város érdekében kifejtendő törekvésünket az Isten áldása fogja koszoruzni.

A főispán meghatottan fogadta a szívélyes bucsu-üdvözletet s a kedves viszontlátás reményében szorit kezét Léva város derék polgárságával.

Tíz órakor a 150-terítékű lakoma ismét megújult a kedves vendég tiszteletére, és vig, kedélyes társalgás után éjféltajt oszlott szét a közönség. Oméltósága pedig rövid pihenés után körükből — a városi rendőrkapitány vezetése mellett bandérium által a reggel ötórás vonathoz kísérve, Budapestre utazott.

Legyen szilárd a bizalom, mely K a z y János Oméltóságát, Barsvármegye főispánját szülővárosával egybefűzi!

Budapest, 1889. június 21-én.

(— Virághullás; a szünidei színeszet; magyarszó a ligetben; elnapolt parlament; a párisi ut; háborus hírek; egy hírlapi kacska; a vásár napja. —)

Azt mondják, hogy az ősz a hervadás, a csendes haldoklás időszaka. Hogy a mikor kihál a meleg szendevély, mikor a nap fáradtan végzi útját, mikor megszápad az erdő lombja, mikor reszketni kezd a piros-sárga levél az ágon: a haldokló virág fonyadó fejt lehajtja és meghal. Azután pedig eljő a tél és fehérre mázolja a még alig néhány hónap előtt tarka díszben tündöklő természetet. De nemcsak az ősz a hervadás, a virághullás ideje, hanem a nyár is. Mikor az alfalfa első bimbója kifakad, mikor az első pacsirta-szó hasítja keresztül az illattal teljes kikeleti levegőtengert: ki gondolna még virághullásra. Pedig úgy van. Az alma- és kőrtefa már májusban elveszté virágait; a városligeti nyárfák és füzek alatt terítve a virághalottak ezrei, az olajfa bódító sárga virágai a porban hevernek.

Milyen fenséges látvány ilyenkor az erdő összeboruló mélye! Mily jó ilyenkor ülni ott kiűn a padon, vagy hanyatt feküdni a puha fűben, midőn az elszakadó virág estében meg-megsimogatja bársonyos kezével arcunkat.

Es így van ez jól. A virág lehall, hogy helyet adjon a gyümölcsnek. A fiatal, megdondolatlan pajzsanág elveszti könnyelműségét, hogy helyet adjon a tetteket érlelő komoly megfontolásnak. Innen van, hogy az emberek kor szorítat fogják fel a természetet és az életet.

Az ifjú szívek ma ép úgy örülnek a virághullásnak, mint annak idején örülnek a virágfakadásnak. A virágukat hullató fák alatt nagy junialist csapnak a rokon lelkek, a kedélyes párok ép oly vigan aprózzák a tánczot, mint azeitűt. A főváros pedig mindent elkövet, hogy kellemessé tegye lakóinak a virághullás idejét. A budai szinkörben Krecsányi társulata már e hó elejétől szerez élvezetes estéket a közönségnek. A városligeti színház az idényre a magyar Thalia foglalta le magának. Szinte jól esik az ember lelkének, hogy ha az edes anyanyelven hallja a művészetet szólani ott, hol még tavaly is a közönség a német szellemnek volt dajkálkodó partfogója. Feld igazgató ez egyszer kitett magáért, a mily jól dirigált németül, ép oly jól szervezte magyar társulatát.

Az opera és nemzeti színház intendánsa Beniczky most teljesen hivatásának szentelheti idejét, a mennyiben eddig két urnak szolgált, most azonban a királyi államtitkári állásától rangjának és jellegének megtartásával saját kérelmére felmentette s a két színház intendánsává kinevezte.

Ezzel majdnem egyidőbe esik az országgyűlés bezárása. A tefelsőbb kézirat értelmében az ülés október 12-éig elnapoltatott. Gr. Teleky utóda a házagnyi tisztben Bezerédj Viktor lett, kit a képviselők élénk rokonszenvvel fogadtak. Küldöttségileg tiszteltek az új házagnyal, valamint az elnöknel is. Pechynek ez idén bizony nehéz feladata volt. Oly izgatott hangulat között, a heves támadásokkal szemben, oly nyugodtan és erélyesen végeznii hivatalát, bizony — meg kell vallanunk — nem kis feladat volt. Mikor odaült az elnöki székbe ama zajos napok alkalmával, nem kis erély és tapintat kellett ahhoz, hogy a pártok egyforma bizalommal viseltesse nek iránta, hogy egy oly párton kívüli embernek tekintésék, kit csak a bölcs mérséklet és igazság vezérel.

A nonatyák közül igen sokan Párisnak vették utjukat, valamint az írók és művészek által kalauzolt utazók is már nyakukba akasztották a bankókkal terhelt utitáskát.

Az ut igen kellemes látványokat ígér. A kebbe játszó Alpeseken keresztül a költők által annyiszor megénekelt Rajna zöld völgyében egész Párisig az ut változatai gazdag kárpótlást nyujtanak az utazás fáradalmáért. A hófedte Svájcz csinos faházi bámulatra fogják ragadni a turistákat. Svájczban találhatók Európa legregényesebb vidékei. — Az utazók meglátogatják Kosuthot is, a száműzött aggot. Itt Pesten nagy érdeklődéssel viseltetnek az ut iránt, Dolinaynak elég baja volt az előjegyzésekkel.

A kicsi Svájcz, mint a lapok írják, fegyverkezik. Egyébirant a német lapok telve vannak háborus hírekkel, de az angol „Times“

jelent, hogy a muzika egyelőre csak vára-
kozó állást fog elfoglalni, a mennyiben még
teljesen készületlen. Azt is emlegetik, hogy
Nikita, montenegrói fejedelem, Szerbia ki-
rályává fog proklamálni a nyár folyamán;
ez esetben monarhiánk kénytelen volna
megszállni Szerbiát. Az okkupált tartomá-
nyokban: Bosznia- és Hercegovinában, szin-
tén mozogni kezdenek a pánszerbek, ezél-
jük bizonyosan a nagy szerbekkel egyesülni.
A politika állását ma éber figyelemmel ki-
sérk az illetékes körök.

Nem kisebb fejtűnést keltett a héten
az a hír, hogy Pálmai Ilka ellen merénylet
történt, hogy egy udvarlójára lőtt. A dolog,
mint kiderült, nem egyéb hírlapi kacsnál,
mely tartalmát tekintve, elég bizott volt. —
No legalább akadt a kávéházi nyelveknek
tárgya a pletykára. Ebben a nagy melegben
egy is ritkán születik valami jóvávaló hír,
melyről egy pár napig diskurálni lehetne.

Apropo! Mielőtt bezárnám leveleimet,
még egyet. Ma épen péntek van és nagy
vásár a hálteren, meg a Duna-parton. A ki
tudja, mi az a szerda és szombat, egy
vidéki városnak, mint pl. Léva, annak fo-
galma lehet arról, hogy mi a péntek Pest-
nek. Ez itt a kofák nevenapja. — De a
vásár egészben véne nem olyan, mint a vi-
déki; főleg az országos vásár látkepe, itt
korántsem nyújt oly érdekes látni való
csoportot, mint egy vidéki országos vásáré,
hova mint egy centrumba összegyűlnek a
környék lakosai és vevői. — Ez egészen
idegenszerű arra nézve, ki még nem látta.
— Itt a legények nem igen jönnek vásá-
rolni tükrös sziveket az egyetlen „O“-nok,
a kit rendesen nagy betűvel szoktak volt
írni. Itt nem járnak úgy bámulni, nézegetni
a tömegekben, a kinek nincs dolga, az ott-
hon marad. Itt azért a mesterlegények nem
rukkolnak ki diszben. Itt ritkán találkozik
két ember egyszerűen többször, mint egy
vidéki vásárban.

— Jó napot, Milka kisasszony! Ren-
desen ez a bevezetés egy találkozás alkalmával
a vidéki vásárban.

— Jó napot! Hol a vásárfia? Ez
meg a felelet.

— Hát maga mit vesz nekem?
— De már az nem szokás, hogy én
vegyek magának.

— Hét gyereket egy krajczárért.
— No, azt megeheti. A lány mosolyog
és durezásan elmegy. A képviselőknek
mégint találkozni, a jelenet ismétlődik. És
egy megy ez estig. De a pesti vásárnak
nincs meg ez a költészete. Annak a zo-
máncza pusztá máz. A mézeskalács szivek
nem oly kelendők, mint odahaza nálunk,
a felvidék egyik központján, Léván.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

Lapunk jövő számával befejezőn IX.
évfolyamának első felét, előfizetést nyitunk
ez és második felére. Tisztelettel kérjük előfize-
tőinket, hogy előfizetéseik megújítása iránt e
hét folytán intézkedni sziveskedjenek, nehogy a
lap szétküldésében akadályok merüljenek fel.
— Helyben az előfizetések eszközésével a lap
kihordója bizatik meg; vidéki előfizetőink részére
pedig postautalvány mellékelünk.

— Zárünnepélyek. A lévai főgimnázium-
ban e hó 18-án tartatott meg a zárünnepély
olyan szép számu közönség jelenlétében,
hogy a tágas terem alig bírta azt befogadni.
Az ének-, felolvasás- és szavaltokból össze-
állított érdekes és élvezetes műsor minden
egy száma élénk tetszést aratott. A mű-
sor bevégezte s a jutalmak kiosztása után
Szabady Gyula igazgató lendületes zár-
beszédében melegen emlékezett meg Tre-
fort Agoston volt vallás- és közoktatás-
ügyi miniszterrel, mint a főgimnázium meg-
alkotójáról; őszinte kegyelettel adózott az
elhunytrónörökös emlékének; halásan
méltatá Maillath István, Barsvármegye
volt főispánjának a főgimnázium létesítése
körül szerzett, elévülhetetlen érdemét. Az
adakozók között különösen kiemelte a lévai
casinót, mely 25 éves fenállásának emlékére
1000 frtos alapítványt tett a főgimnázium
azon tanuló javára, a kik a magyar nyelv-
ben legszebb előmenetelt tanúsítanak. A köz-
önség a zárünnepély után az ifjuság ter-
mészetrajzi s egyéb gyűjteményei — s ké-
szítményeiből rendezett csinos kiállítást szem-
lélte meg. A szép ünnepélyt az ifjuság egyes
tornagyakorlatai fejezték be. — E hó 20-án
d. u. 5 1/2 órakor lett megtartva az állami
tanítóképző-intézet zárünnepelye. A 12
számból összeállított változatos műsor igen
kellemes élvezetet nyújtott a nagy számban
jelenvolt közönségnek. Az énekkar által
előadott műdalok, a zongora, hegedű- és
harmoniumon produkált valogatott s jóízű
darabok élénk tapsokban részesültek. A
három szavaltat precíz előadásával szintén
bevált a legszebb sikerre emelt műsor ke-
retébe.

— Dalestély. A lévai daleylet e hó
27-én d. u. 6 órakor adja pártoló tagjai
számára a második dalestélyt a Kolibal-féle
kertben, melyen a tagok által bevezetett
vendégek is igen szivesen láttatnak.

— Színészek jönnek. Mint az „Előleges
Kávéházi jelentés”-ből értesültünk, Miskolc-
i z y László operett, dráma, vígjáték és nép-
színmű társulatával, mely 28 tagból áll, e
hó 26-án „A z ü d v ö s k e” című 3
felvonásos operettel kezd meg nálunk elő-
adásait a „K o l i b a l”-féle kertben beren-
deztet színikörben. Az igazgató 12 előadásra
bérletet is nyit, még pedig: körszék 8 frt,
zárszék 6 frt. — A társulat, mint ez a ki-
bocsátott jelentésből látható, több ismert s
jeles erővel bírván, színházlátogató közön-
ségünk élvezetes estéknek néz eleje. Miskolczi
László színgazgató — mint értesültünk — az
e hó 26-án tartandó első előadás tiszta jövedelmének felét egy
Léván felállítandó „szegényház”-alap javára
szánta. Színe kerül ez alkalommal „A z
ü d v ö s k e” című 3 felvonásos jeles ope-
rett. Az előadásra jegyek előre válthatók
Nyitrai és Társa könyvkereskedésében. —
A czél mindenestre egyike a legszebbek-
nek s ezért erősen hiszszük, hogy jószívű
közönségünk, mely minden nemes és humá-
nus czél támogatásában készséggel vesz
részt, a hajlékért esengő szegényektől sem
vonja meg áldozatkészségét, melylyel egy
régén ohajtott emberbaráti intézmény lé-
tesíthetéseket veti meg alapját.

— Vihnyén, a hozzánk beküldött első
számu névsor szerint, e hó 22-éig 140 fűrdő-
vendég volt.

— A z országgyűlés berekesztése. A
nyári szünnepok előtt egy a képviselőházban,
mint a főrendiházban e hó 17-én volt az
utolsó ülés. A képviselők elbucsztak a ház-
tól, mely okt. 12-ig zárva lesz, mert a jövő
ülésszak csak három hónap múlva nyílik meg.

— Rejtélyes haláleset. Tóth Károly
alsó-várad, 23 éves földmivest e hó 15-én
reggel az udvaron, a hol hálai szokott,
ágya mellett eszméletlen állapotban találták.
Bal halántékán lösebvolt, melyet re-
volver-töltés okozott. 48 órai küzdés után
meghalt anélkül, hogy kihallgathatták volna.
A boncolás alkalmával az agyvelőben meg-
találták a golyót, mely halált okozta. A
vizsgálat van hivatva kideríteni, hogy az
illető öngyilkosság vagy gyilkosság áldozata
lett-e?

— Vásár. Léván a f. évi június hó
17-én tartott országos baromvásárra behaj-
tatott szarvasmarha 1144 drb., ló 2017 drb.,
birka 1087 drb., sertés 53 drb., kecske 16
drb., számar 7 drb., összesen 4334 drb.
Ezekből eladott: szarvasmarha 432 drb.,
ló 216 drb., birka 717 drb., sertés 16 drb.,
kecske 5 drb., számar 1 drb., összesen 1687
drb. Vételár összege 64,708 frt 50 kr.

— A lévai ipariskola összes osztályai-
ban a vizsgálatok Mácsay Lukács pol-
gármester és Schleifer Armin ipari-
skolai bizottsági elnök s több érdeklődő
jelenlétében e hó 15-én az esti órákban
lettek megtartva. A tanulók korrekt felele-
tei valóban dicséretre váltak úgy az egyes
osztályok tanulóinak, mint a derek és fár-
adhatlan tanító karnak. — Másnap volt a
rajz- és munkakiállítás, melyet reggeli 8
órától esti 6 óráig igen sokan meglátogat-
tak. Kazy János, vármegyei főispánja
színtén megisztelte látogatásával a kiállít-
ást. Kiállított 54 tanuló 71 tárgyat. A szak-
értőkből alakult bizottság véleménye szerint
a következő tanulók jutalmaztattak meg,
és pedig: V i s e l e t b o i: Lóderer István,
és Cseh János III. o., Bertek János II. o.,
Jaksicz József és Madari Béla I. o., Schmie-
rer József előkészítő oszt. tanulók dics.
oklevéllel; s z o r g a l o m b o l: Schwarzen-
berg Imre. 1 frrtal. Rajz b o l: Hlavács
József 3 frrtal, Agárdy Sándor és Arany
Arpád, 1—1 frrtal, Korbélyi Sándor dics.
oklevéllel. — K é z i m u n k a t a n: Finka
István 4 frrtal, Zumboj Dániel, Rusznák
László, Kotrusz János, Kramár József,
Szrna Kálmán, Matula Gyula, Hochberger
Benó, Agárdy Sándor és Korbély Sándor
2—2 frrtal: Janovics János, Grozner
Gusztáv, Karikó Daniel, Konta Gyula, Far-
kas István, Tatarik Ede, Arany Arpád,
Lencsés Mihály, Béla Antal, Dóczy Sán-
dor, Koczman Márton, Fritz Béla 1—1 frr-
tal és Uhnák Jozsef, Vanya Antal, Brod-
nyánszky Gusztáv, Veres Ödön, Ertl Vincze,
Tóth Nándor, Nyiredy Géza, Svecz Mihály
dicséről oklevéllel.

— Szünet az adóvgrehajtásban. We-
kerle Sándor pénzügyminiszter a kir. adó-
felügyelőkhöz rendeletet bocsátott ki, mely
szerint jun. 15-étől jul. 31-éig szünetelni
fog az adóvgrehajtás. Oly helyeken, hol
az aratás tovább húzódik, annak bevége-
zést tart a szünet. Végrehajtás csak ritka
kivételkép s a közigazgatási bizottságnak
történt bejelentés után fordulhat elő ezen
idő alatt.

— A Garamba fult Alsó-Váradon Ma-
chun Ferencz nevű 19 éves morva ország-
i kömvén, ki ott a templomnál dolgozott. E
hó 17-én fürdeni ment a folyóba, mi köz-
ben, mint ügyes uszó, többek láttára két-
szer is keresztül uszta a Garamot; a har-
madik kísérletnél, hihetőleg görcsöt kapván,
elmerült. Hulláját csak másnap reggel ta-
lálták meg.

— Uj egyforintosok. Az uj egyforin-
tosokat már e héten átadták a közforgalom-
nak. Az uj pénzjegyek szélességben fél hü-
velyknyivel, magasságban egy hüvelykkel
kisebbsen a jelenleg forgalomban levőnél és
zöldeskék színűek, alapnyomás nélkül. Az
uj egyforintosoknak a papirosába apró szőr-
szálak vannak befoglalva, a mi lehetetlenné
teszi a fényképezés utján való utánzást. A
rajza is eltérő az uj egyforintosoknak.

— Villám a templomban. A hontvár-
megyei pecseniczi toronyba e napokban
zivatart alkalmával beütött a villám és —
mint levelezőnk írja — igen szeszélyes utat
futott meg a templomban. Beütött a vas-
keresztbe és hét helyen több zsindelet ki-
rántott, ekkor a harangok felett a falba
furódott és a torony-falazat egy részét le-
döntötte, — innét az oltár feletti boltozat-
on keresztül az oltárnak ment neki, azt
megrongálta, a rajta levő gyertyatartókat
részint feldöntötte, részint a földre dobta.
Az aranyozást többnyire befeketítette és az
egész oltár kötetjét kissé felemelve, az ol-
tár háta mögött a földre furódott. Az ol-
táron levő szűz Mária szobor sértetlen
maradt.

— Helyreigazítás. Lapunk előző szá-
mának „K ü l l ö n f é l é k” rovatában kö-
zölt „Erdekes statisztikai kimutatás” című
közleményébe erős sajtóhiba szorult. A köz-
lemény vége felé a következő mondat: „tehát
lapunk VIII. évfolyamának egyes számai,
mint ezekből látható, 450—500 ezer pél-
dányban jelentek meg, — az „e z e r” szó
kihagyásával olvasandó.

— Talált hulla. Garam-Szent-György
határában a Garam partján e hó 16-án egy
5—6 hónapos gyermek-hullát találtak, mely
több nap óta lehetett ott, mert teljes fel-
oszlásnak indult. Még eddig nem sikerült
konstatálni, hogy a hulla hogyan került a
viz partjára.

— RÖVID HIREK. — Esztergom-
ban az új ref. templomot nagy ünnepély-
lyel avatták fel e hó 16-án — Bende Imre
beszerezebányai püspök e napokban Kör-
mőczbányán és környékén osztotta ki a
bérnálás szentségét. — A persa sah aug.
hó 21-én érkezik meg Bécsbe, hol — mint
a királyi vendége — hat napot fog tölteni.

— Az új egyforintosok, hír szerint, már
ezen a héten forgalomba kerültek. — Az ide-
genforgalomról, melyet a kiállítás Párisban
előidézték, forgalmat nyújthat egy napi piaci
statisztika. E szerint elkel átlag egy napon
158,816 kiló hús, 38,000 kiló leölt szárnyas,
37,194 kiló hal, 1,651,650 kiló fozelék. —
Kötél hajból. Egy tonna súlyu kötelet készí-
tettek Katióban asszonyok hajából. A köté-
l egy budhista templom építéséhez használták
s a kegyes japán nők önként hozták
meg az áldozatot. — Esztergomban e hó
18-án háromszor volt földrengés, mely csak
néhány másodpercig tartott. A heves lö-
kés megremegtette az épületeket megingatta
a butorokat, de kárt nem okozott.

— A vasár. Léván a f. évi június hó
17-én tartott országos baromvásárra behaj-
tatott szarvasmarha 1144 drb., ló 2017 drb.,
birka 1087 drb., sertés 53 drb., kecske 16
drb., számar 7 drb., összesen 4334 drb.
Ezekből eladott: szarvasmarha 432 drb.,
ló 216 drb., birka 717 drb., sertés 16 drb.,
kecske 5 drb., számar 1 drb., összesen 1687
drb. Vételár összege 64,708 frt 50 kr.

— A lévai ipariskola összes osztályai-
ban a vizsgálatok Mácsay Lukács pol-
gármester és Schleifer Armin ipari-
skolai bizottsági elnök s több érdeklődő
jelenlétében e hó 15-én az esti órákban
lettek megtartva. A tanulók korrekt felele-
tei valóban dicséretre váltak úgy az egyes
osztályok tanulóinak, mint a derek és fár-
adhatlan tanító karnak. — Másnap volt a
rajz- és munkakiállítás, melyet reggeli 8
órától esti 6 óráig igen sokan meglátogat-
tak. Kazy János, vármegyei főispánja
színtén megisztelte látogatásával a kiállít-
ást. Kiállított 54 tanuló 71 tárgyat. A szak-
értőkből alakult bizottság véleménye szerint
a következő tanulók jutalmaztattak meg,
és pedig: V i s e l e t b o i: Lóderer István,
és Cseh János III. o., Bertek János II. o.,
Jaksicz József és Madari Béla I. o., Schmie-
rer József előkészítő oszt. tanulók dics.
oklevéllel; s z o r g a l o m b o l: Schwarzen-
berg Imre. 1 frrtal. Rajz b o l: Hlavács
József 3 frrtal, Agárdy Sándor és Arany
Arpád, 1—1 frrtal, Korbélyi Sándor dics.
oklevéllel. — K é z i m u n k a t a n: Finka
István 4 frrtal, Zumboj Dániel, Rusznák
László, Kotrusz János, Kramár József,
Szrna Kálmán, Matula Gyula, Hochberger
Benó, Agárdy Sándor és Korbély Sándor
2—2 frrtal: Janovics János, Grozner
Gusztáv, Karikó Daniel, Konta Gyula, Far-
kas István, Tatarik Ede, Arany Arpád,
Lencsés Mihály, Béla Antal, Dóczy Sán-
dor, Koczman Márton, Fritz Béla 1—1 frr-
tal és Uhnák Jozsef, Vanya Antal, Brod-
nyánszky Gusztáv, Veres Ödön, Ertl Vincze,
Tóth Nándor, Nyiredy Géza, Svecz Mihály
dicséről oklevéllel.

APROSÁGOK.

Rovatvezető Z u n a n y.

E ny h i t ő k ö r ü l m é n y. Lelkész: E j, e j,
Molnár, az mégsem helyes dolog, hogy a felesége fo-
jéhez csajja a eszmákat és seprővel megmagának.
— F é r j: Oh, kérem, néha ő csapdossa a eszmákat
és én használok a seprőt.

H a l l a t t a n, V e n d é g: De kérem, hiszen
ezek borzasztóan magas árak. — V e n d é g l ö s:
Oh ez semmi! Tegnap akkora számlát írtam egy an-
gol urnak, hogy magam is megijedtem tőle.

KÖZÖNSÉG KÖREBŐL.

Köszönet-nyilvánítás.

Legkedvesebb kötelességemet teljesítem,
midőn az alsó-felső-várad és n.-töréi evang.
reform. társulat nevében a lévai ura-
dalom igazságsága nagys. Leidenfrost László
urnak, ki templomot építő gyülekezetennek
5000 téglat és Kis István tolli lakosnak, ki
1000 téglat sziveskedett ajándékozni, leg-
őszintebb köszönetemet, legmélyebb halamat
fejezem ki.

Dicséretre nem szoruló nagylelkűségük
lelje jutalmat nemes keblük öntudatában.
Alsó-Várad, 1889. jun. 20.

Patai Károly,
ev. ref. lelkész.

Szerkesztői üzenetek.

— B. — K. -nak. Uj-Pest. Ohajtása szerint já-
runk el. A kedves megemlékezésért szívesen üdvöz-
letünk mellett, fogadjuk köszönetünket.

— M. S. -nak. — Megkapunk, köszönet és
őszinte üdvözlét a kitartásért.

— Gerő Gy. -nak. Ne várja be, míg az utolsó
rózsa is elvirul!

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: K ö n y a József, városkapitány.

Buza: m.-mázánként 6 frt — kr, 6 frt
20 kr. Kétszeres 5 frt — kr, 5 frt 10 kr.
Rozs 5 frt. 50 kr. 5 frt 60 kr. Arpa 5 frt
50 kr, 5 frt 70 kr. Zab 6 frt. 75 kr, 6 frt
80 kr. Kukoricza 5 frt. — kr, 5 frt 10 kr. Bab
6 frt — kr, 6 frt. 80 kr. Lencse 6 frt 50
7 frt — kr. Köles — frt. — frt 50 — kr.

Időszerű egészségügyi tanulmány.

Az ember szakadatlanul mindenféle
veszélyek által látja magát körülveve. Fegy-
vertelenül kell a fékevesztett elemekkel

dacolnia, s míg a küzdelem a létért egész
erejét veszi igénybe, teste elenyved, szelle-
me megbénul. Csöndben és alattomosan,
láthatatlan szárnyakkal csap le a betegség
áldozatára, befészkel magát a velőbe, melyet
lassankint fölemész, s az ember nem egyszer
későn ébred a borzasztó való tudatára.
Ekkor azután remegve keres melegséget,
segítségét. Az orvosság, mely ma már nagyon
előrehaladt, gyakran visszarántja a szen-
vedőt a romlás szélére, átkutatja az állat-
és a nyövényvilágot, a levegőt, vizet és
földet — az egész természetet, ellenzert
keresve, s a természet nem fukarkodik gyó-
gyító adományával.

A legborzasztóbb és legelterjedtebb be-
tegségek közé e földön tartoznak kétségki-
vül azok, melyek az emberi test legfonto-
sabb szerveit támadják meg; a minők a vese-
és a májbaj. Mert tény, hogy a leg-
több ember ebben hal meg.

A tudomány itt is egy megoldatlan rej-
tély előtt áll s géniuszait, tehetetlenül ereszteli le
szárnyait, melylyel gyakran fölemelkedett
az ismeret világosságához. De a természet
a csapásokkal szemben is könyörtelenségnek
mutatkozik az ember iránt, a mennyiben
fölfedezte neki az egyetlen szert, mely ezt
az alattomos betegséget legyőzi és meggyó-
gyítja: Warner Safe Cure-jét.

Mint minden nagy horderejű új talá-
lmány a világon, ugy ez is eleinte sok meg-
támadtatásnak volt kitéve, mivel a rossz,
fájdalom, előbb ver gyökeret, mint sem az
emberiség igazi jótéteményei elismertetnek.

Amde ez a szer lassan bár, de szün-
telenül utat tör magának, a kik máj- és
vesebajban szenvedtek, gyakorlatilag kipró-
bálták ennek a szernek kitűnő hatását, és
előítélet nélkül való orvosokkal, a kiknek
valóban az a céljuk, hogy a tudomány érde-
kében és betegjeik jóvoltára haladjanak s
s minden igazi gyógyszer tudatánál megismerjenek.
S ha ennek daczára tudatlanságból vagy
előítéletből itt-ott még mindig becsmerlőleg
ítélnek ilyen szerencsés találmány fölött, az
figyelmet sem érdemel szemben a hatalmas
eredményekkel, melyeket fölmutatni képes.

Egy üveg ára 2 frt. Kapható az ismer-
tebb gyógyszertárakban. Főraktár: Szalvator
gyógyszertár, Pozsony.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Budapesti Hirlap.

(Szerkesztők és lap tulajdonosok: Csukási József és
Rákosi Jenő.)

A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai muvelt ol-
vasóközönség vette meg alapját. A lap eleitől fogva
megértette a magyar közönség szellemét: minden párt-
érdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez
egyetlen jelszóval: **magyarság!** Viszont az ország leg-
kiválóbb intelligenciája s azonosította magát a lappal,
fölkarolva azt oly módon, mely pártatlan a magyar új-
ságrás történetében. A hazai sajtóban máig a legfe-
nyesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el: leg-
népszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső
dolgozatársak egész seregén kívül a szerkesztőkkel
annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap
sem dolgozik. Minden fontosabb bel- vagy külföldi
esemény fölül rendes levelezőn kívül saját külön tudó-
sító értesít közvetlenül, a távirati szolgálat immár oly
tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem
történik a világban semmi jelentékeny dolog a nélkül,
hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hí-
r és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap” politikai
cikkeit K a a s Ivor báró, Rákosi Jenő, Grünwald
Béla, Balogh Pál írják kívül a szerkesztőkkel
híven a lap független, magyar, pártérdekeket nem is-
merő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköté-
tése alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származ-
nak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegy-
zetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és
közlelete fölül távirati értesülésekkel látnak el rendes
levelezők, miökkel minden városban, sőt nagyobb
közönségben bír is a lap. „Budapesti Hirlap” távirati tudó-
sításai manap már teljesen egy fokon állanak a világ-
sajtó legjobban szervezett hirlapjaital. Európa
összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig
saját tudósítók vannak, a kik ugy az ott történő ese-
menyeket, mint az elektronos dróton oda futó híreket
rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókon
kívül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség
külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő-
értesítést. A „Budapesti Hirlap” e czélokra havonként
oly összeget fordít, mint a mennyi ezeltől 10 évvel
még egy-egy hirlap egész költségvetése volt, de siker-
ült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban
értesítő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap”
Tárcarovata a lapnak egyik erőssége s mindig gondot
fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A
napirovatokat kitűnő zsurnalisták szerkesztik s a helyi
értesítések ismert legügyesebb tudósítókra van bízva.
Rendőrségi és törvényszéki rovatának külön-külön szer-
kesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly han-
gon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet fog-
lalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovat-
ban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő meg-
találja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regény-
csarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közli. —
Az előfizetés föltételei: Egész évre 14 frt
félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt
20 kr. Az előfizetések vidékről legészérbben posta
utalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A „Bu-
dapesti Hirlap” kiadó hivatalának, IV. kerület, kalap
utca 16 szám.

Nyilttér.

Seiden Grenadines schwarz und farbig
(auch alle Liechtfarben) 95 kr. bis fl.
9.25 p Met. (in 18 Qual.)

Schwarze weise und farbig Seiden-
Damaste von fl. 1.40. bis fl. 7.75 p. Met.
(18 Qual.) versendet roben u. stüchweise porto-
u. zollfrei dos Fabrik-Dapöt G. Henneberg (K. und
K. Hoflie.) Zürich. Muster nmgehend. Briefe 10
kr. Porto.

A GARAM-IPOLYVÖLGYI VASUT UJ MENETRENDJE 1889. június 1-től.

A vastagabb betűvel jelzett szám esti 6 órától reggel 5.59 percig tartó időszakot jelenti.

Léva-Csata Esztergom-Nána				Esztergom-Nána Csata-Léva				Csata-Ipolyság				A vonatok érkezése.			
Állomás		Vegyesvonat		Állomás		Vegyesvonat		Állomás		Vegyesvonat		Lévára:		Léváról:	
I.	II.	I.	II.	I.	II.	I.	II.	I.	II.	I.	II.	I.	II.	I.	II.
Léváról . . . ind.	5 00	4 10	Bad-pestől . . . ind.	10. 12. 12	9. 11. 16	Csata . . . ind.	7 20	1 35	Bécsből . . . ind.	10. 8 25	Léváról . . . ind.	5 00	4 10		
Alsó-Várad . . .	5 25	4 33	Bécsből . . . ind.	13. 12. 12	12 11	Zalaba . . .	7 39	1 54	Pozsonyból . . .	12 33	Csatára . . . ér.	5 55	5 56		
Nagy-Salló . . .	5 54	5. —	Esztergom-Nána ind.	5 20	12 20	Ipoly-Péztő . . .	8 03	2 16	N. Tapolicsányról . . .	7 12	Ipolyságra . . .	9 30			
Zeliz . . .	6 23	5 27	Köhid-Gyarmat . . .	5 47	12 40	Bél . . .	8 17	2 29	Galántáról . . .	1 50	10 54	Esztergomba . . .	8 38	7 25	
Csata . . . ér.	6 55	5 56	Kéménd . . .	6 07	12 40	Visk . . .	8 39	2 49	N.-Szombatból . . .	12 40	11 30	Vácra . . .	11 14	8 32	
„ . . . ind.	7 15	6 19	Bény . . .	6 28	1 12	Ipolyság . . . ér.	9 30	3 35	É.-Ujvárról . . .	3 15	9. —	Budapestre . . .	12 20	9 05	
Béuy . . .	7 38	6 35	Csata . . . ér.	6 44	1 26	Ipolyság-Csata.			Budapestről . . .	10 00	9. —	É.-Ujvárra . . .	1 59	12 22	
Kéménd . . .	7 54	6 49	Csata . . . ind.	7 19	1 40	Visk . . .	5 00	4 10	Vácra . . .	10 58	9 59	Galántára . . .	2 12	1 40	
Köhid-Gyarmat . . .	8 16	7 05	Csata . . . ind.	7 45	2 11	Szakállós . . .	5 28	4 38	Esztergompól . . .	5 20	12 20	N.-Szombatba . . .	3 53	3 02	
Zeliz . . .	8 38	7 25	Nagy-Salló . . .	8 22	2 43	Bél . . .	6 07	5 17	Ipolyságról . . .	5 00		N. Tapolicsányba . . .	6 51	9. —	
Esztergom-Nána ér.	12 20	9 05	Alsó-Várad . . .	8 47	3 05	Ipoly-Péztő . . .	6 24	5 33	Csatáról . . .	7 10	1 40	Pozsonyba . . .	3 46	4 20	
Budapestre . . . ér.	12 50	9 33	Léva . . .	9 11	3 27	Zalaba . . .	6 43	5 52	Lévára . . . ér.	9 11	3 27	Bécsbe . . .	6 09	6 33	
Bécsbe . . .	16 09	6 20				Csata . . .	7 00	6 09							

KIS HIRDETÉSEK.

Vadászati jog bérbeadása.

A nagy-sallói vadászati jog f. évi július 4-én reggeli 8 órakor a jegyzői irodában bérbe adatik, hol a feltételek bármikor megtudhatók.

A legjobb HÓLYAGPAPÍR

Nyitrai és társánál kapható Léván.

DIVATLAPOK.

A folyó 2-ik félév fordulója alkalmával ajánljuk a hölgyközönség szíves figyelmébe következő legelterjedtebb

DIVATLAPOKAT:

magyar nyelven:

Budapesti Bazar	1/4 évr.	25 frt	—	kr.
Divat Tükör	„	1	25	„
Divat Salon	„	1	50	„
Magyar Bazar	„	2	50	„

Német nyelven:

Der Bazar, a legelterjedtebb és legrégebb divatlap.

pok egyike, mely már 35 ik évfolyamát éli; mulattató rüsszel 1/4 évre 1 frt 50 kr. **Illustrierte Frauenzeitung.** Kis kiadás. Szüntelen igen gondal szerkesztett lap. Mulattató rüsszel együtt 1/4 évre 1 frt 50 kr. **Modenwelt.** E legelőbb divatlap e Frauenzeitungnak divattudósításait tartalmazza, szépirodalmi rész nélkül 1/4 évre 75 kr. **Wiener Mode.** 1/4 évre 1 frt 50 kr.

Ez utóbbi a legújabb bécsi divatot elterjedtségnek örvendő izletes divatképei Előfizetéseket elfogad Léván 1889. június 23.

ismerteti s ez idő szerint a legnagyobb gazdag tartalmánál fogva.

Nyitrai és társas könyvkereskedése.

PÓSTAJÁRATOK.

Erkezés	ó.	p.	n. sz.	Indítás	ó.	p.	n. sz.
Esztergom-Nánáról levél és kocsip.	9	30	d. e.	Esztergom-Nánára levélpósta	4	40	d. e.
Kis-Kereskényről I.	8	40	„	Kis-Kereskénybe I.	9	10	„
Selmeczbányáról . . .	11	45	„	Selmeczbányára . . .	1	—	d. u.
Csank-Varsányról . . .	2	20	d. u.	Csank-Varsányra . . .	4	15	„
Ó-Barsa . . .	2	25	„	Ó-Barsa . . .	4	15	„
Gr.-Ujfalura . . .	2	45	„	Gr.-Ujfalura . . .	4	15	„
Gr.-Szöllősről . . .	3	15	„	Gr. Szöllőre . . .	4	15	„
Kis-Kereskényről II.	3	30	„	Kis-Kereskénybe II.	4	15	„
Esztergom-Nánáról levélpósta	3	45	„	Esztergom-Nánára levél és kocsip.	3	50	„
Vámos-Ladányról . . .	3	45	„	Vámos-Ladányra . . .	4	15	„

H I R D E T E S E K.

Máriaczei gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy. Főművelettelan étvágyhiány, gyomorgyöngyösség, rozsz illatú lélekzet, feltűvadás, savanyú felbőfűzés, kolika, gyomorhurut, gyomorégés, homok- és darakepződés, túlságos nyálképződés, sárgaság, undor és hányás, fojtás (ha a gyomortól ered), gyomoreros, székszorulás, a gyomornak etelekekkel és italokkal való túlterhelése, giliszták, lep., mál- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr. Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Kremserben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriaczei gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jelül minden üvegnek piros, a tényleggel ellátott borítékba kell göngyöltve lennie és minden üveghez mellékelni használati utasítást, mely meg kell jegyeznie, hogy az Kremserben Gussek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

3165 1889. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvénzék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Székely Márton végrehajthatóknak, Koblen Pál végrehajtható elleni 23 frt 10 kr. perköltés és járuléki iránti végrehajtható ügyében az ipolysági kir. törvénzék területén levő Alsó-Prandorf község határában tekvő az alsó-Prandorf 37. sz. tjkvben Koblen Pál és Huttman szül. Koblen Mária tulajdonul bejegyzett a) I, 1—2. sor 23 és 55 hrsz., a. 21. sz. egész ház udvarral és két kerttel 272 frt az ottani 490 sz. tjkvben Koblen Pál tulajdonul bejegyzett b) I, 5—6 sor 1397., 1504. hrsz. a. szántókból álló birtok 61 fétbau ezennel megállapított kik. árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi július hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Alsó-Prandorf községben a község házával megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kik. áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatl. becs-árának 10%-át vagyis 27 frt illetve 6 főt készp., vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi nov. 1-én 3333 sz. a. kelt m. kir. igazságügyminis. teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. tcz. 170. §-a értelmében a bántatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvénzék, mint tkvi hatóság. Ipolyságon, 1889. apr. 10.

Novotny István, kir. törvénzégi bíró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. bíróság, mint tkvi hatóság által közhírré tetetik, hogy a lévai takarékpénztárnak Cserni Orbán és Mátyás eszejkői lakosok elleni 416 frt illetve 300 frt tőke s jár. iránti végrehajtható ügyében az 1888. évi nov. hó 29 én 3781. sz. a. kelt árverési hirdetmény nyel 1889. évi február hó 25. napjára Csejkő község bírósághoz kitézött, és ugyanakkor megtartott árverést, melyen a végrehajtható Cserni Mátyás és Orbánnak a eszejkői 332 sz. tjkvben A I 1—9 rdsz. a. felv. fekv. és az ott épült 64. össeir sz. lakháza Deutsch Gábor és neje szül. Feldmann Johanna eszejkői lakosok javára 1100 frt, az ugyanott A + 1 rdsz. a. felvett felvett fekvősége Gold Adolf javára 20 frt, az ugyanott A + 2 rdsz. alatt felvett fekvősége Uhnák szül. Svarál Victória eszejkői lakos javára 41 frt, az ugyanott A + 3 rdsz. a. foglalt fekvősége Uhnák János (apathi) eszejkői lakos javára 52 frt, az ugyanott A + 4. rdsz. a. foglalt fekvősége Huberth Vilmos lévai lakos javára 20 frt, végre a eszejkői 518. sz. tjkvben A + 1 rdsz. a. foglalt fekvősége 3/4 része Gold Adolf eszejkői lakos javára 30 frt vételárban leittetett, — Zollner Adolf gr.-szöllősi lakos javára 30 frt vételárban leittetett, — Zollner Adolf gr.-szöllősi lakosnak 935/89. sz. a. kelt utóajánlati kérvénye folytán, az 1881. évi 60. tcz. 187. §-a alapján hatálytalanak nyilvánította, melynek a 3781/88. számú árverési feltételekben körülírt módon megtartandó árverésre újabb

határnapul 1889. évi július hó 15. napjának d. e. 10 óráját Csejkő község bírósághoz kitéz ki, a melyen a eszejkői 332 sz. tjkvben A I 1—9 + 1—4 rdsz. a. foglalt ingatlanok és a eszejkői 518 számú tjkvben A + 1 rdsz. a. foglalt ingatlanok 3/4 része a Zollner Adolf gr.-szöllősi lakos által ajánlatba hozott 1210 frt, 22 frt, 45 frt 10 kr., 57 frt 20 kr., 22 frt, 33 frton alul nem, de esakis azon felül fognak eladatni, de amennyiben pedig ezen összegeken f. lül magasabb ígért senki által nem tetetnek, a körülírt ingatlanok a kitért órákban fognak az utóajánlatot tevő Zollner Adolf gr.-szöllősi lakos javára megem. jelenés esetében is, leittetni. — A venni szándékozik azon hozzáadással értesítettnek, hogy: a eszejkői 332. sz. tjkvben A I 1—9 rdsz. a. foglalt ingatlanok 1210 frt az ugyanott A + 1 rdsz. a. foglalt ingatlanok 22 frt, az ugyanott A + 2. rdsz. a. foglalt ingatlanok 45 frt 10 kr., az ugyanott A + 3. rdsz. a. foglalt ingatlanok 57 frt 20 kr., az ugyanott A + 4. rdsz. a. foglalt ingatlanok 22 frt, végre a eszejkői 518. sz. tjkvben A + 1 rdsz. a. foglalt ingatlan 3/4 részének 33 frt a megáll. kik. ára és hogy az árverezni szándékozik kötelesek ezen ingatlanok kiküldötti árának 10%-át bántatpénzül készp. vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy bírósághoz letéte helyezni.

Kelt Léván, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál, 1889. május 14.

Gyenes József, kir. bíró.

A legkitűnőbb szer a rovarok ellen

meglepő hatással gyorsan irtja ki a kártékony férgeket s oly biztosan, hogy azok nyomtalanul eltűnnek.

Figyelembe veendő, hogy

a puszta papirba kimért por sohasem valódi, „ZACHERL SPECIALITAS“

Csakis eredeti üvegekben s olcsón kaphatók:

Léván:	Boleman Ede	Ar.-Maróthon:	Eisenberg Károly
„	Kern testvérek	Selmeczen:	Sommer an. A. özv.
„	Medveczky Sándor	„	Sztankay F. győz.
Ipolysághon:	Dombó Károly	„	Wankovits Lajos
K-Tapolicsányban:	J. Pollak	„	Kraus W. G
Körmöczön:	Ritter Lipót J.	„	Marchalko Gyula

uraknál Főraktár

J. ZACHERL, WIEN, I. Goldschmiedgasse 2.

Nincs többé fogfájás!

Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvize, fogpora és fogpásztájának

használata mellett, 2 arany rem: Brüssel 1880, London 1884. A legmagasabb kitüntetések.

Boursaud Péter 1373. évben feltalál-pior által.

A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének napoként néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek felérését és szilártságot kölcsönöz, a mennyiben a fogust erősíti, s teljesen egészéssé változtatja. A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot vétek tenni, midőn ezen legrégebb s lepraktikusabb készítményeket becses figyelmökbe ajánlom, mert csakis az egyedül legkitűnőbb gyógyszer miódenemű fogfájdalnak ellen.

Alapított 1807. SEGUIN 106. & 108. Rue. Főügynök: BORDEAUX Croix de Segney Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.